

Quan về tấn công Hung Yên, phá bộ tư lệnh quân Mông và làm chậm bước tiến quân thù, để quân Việt đủ thời gian hội quân tái phối trí. Mặc dù đã phá tan quân Mông ở ải Nam Quan, nhưng quân Tiêu Sơn cũng bị hy sinh rất nhiều, quân lực không còn đến một nửa. Biết người biết ta, hoàng tử Trần Bình Trọng biết hy vọng chiến thắng mỏng manh, nhưng ông can đảm mang 8000 quân đánh địch.

Sau ba tháng tử chiến với quân địch đông hơn gấp 5 lần và gây nỗi kinh hoàng cho quân Mông, quân Tiêu Sơn thế cùng chỉ còn chưa tới 2000 quân tìm đường rút lui về Nam Quan, nhưng phía bắc đã bị quân Mông bao vây. Hoàng tử Trần Bình Trọng mở đường máu rút về sông Lô để hội quân với đô đốc Trần Nhật Duật. Không may quân Tiêu Sơn sa vào ổ phục kích, sau cả đêm tử chiến Trần Bình Trọng và hơn 800 quân sống sót bị bắt sống.

Hoàng tử Thoát Hoan của quân Mông tìm hiểu và biết rõ gia tộc nhà Tiền Lê và Lý. Thương tiếc tài năng, nên có ý tha Trần Bình Trọng và quân Tiêu Sơn. Hoàng tử Thoát Hoan nói với Trần Bình Trọng rằng:

- Ông có muốn là vua nước Nam không?

Trần Bình Trọng khẳng khái trả lời:

- Tôi xin được chết để tận trung.

Thoát Hoan trầm tư suy nghĩ, sau cùng nói:

- Tôi phong ông làm vương xứ Bắc, mãi mãi không bắt ông chinh Nam. Ông có bằng lòng không?

Trần Bình Trọng trả lời một câu đã được lưu truyền ngàn đời:

- Tôi thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vương đất Bắc.

Hoàng tử đã vị quốc vong thân, 800 quân Tiêu Sơn cũng theo gương chủ tướng mà ngựa cỏ chịu chém chứ không ai hàng giặc.

Chiến công của hoàng tử Trần Bình Trọng và các dũng sĩ Tiêu Sơn thật là vĩ đại. Không phải vì họ đã tiêu diệt gần một nửa chủ lực quân Tàu, mà vì sự kiêu hùng bất khuất của họ đã mang lại nỗi kinh hoàng cho quân địch. Sau khi các dũng sĩ Việt Nam ngựa cỏ chịu chém không hàng địch, quân Tàu giao động sợ hãi. Lợi dụng tình thế đã chín mùi, Hưng Đạo Vương tung bộ binh tổng trừ bị, Việt Nữ môn do chương môn Phạm Ngũ Lão chỉ huy, từ Nghệ An ngày đêm tấn công. Quân Tàu không đánh đã tan đạp lên nhau mà chạy. Máu chảy thành sông, thân chất thành núi. Thoát Hoan trốn về đước biên giới còn chưa đến 10,000 tàn quân. 30,000 quân chủ lực Mông Cổ và 40,000 quân Lương Quảng đã phơi thây trong trận xâm lăng điên cuồng lần thứ hai.

Hoàng tử Trần Bình Trọng tên thật là Lê Phúc Trọng cùng các dũng sĩ Tiêu Sơn vị quốc vong thân, da ngựa bọc thân quả thật không hổ danh giòng máu kiêu hùng Việt Nam. Ông mãi mãi sống trong lòng dân Việt. ✨

THƠ HỘI NGỘ

Xa nhau gần bốn chục niên
 Hôm nay gặp mặt hàn huyền bạn bè
 Nửa đời thám thoát trôi nhanh,
 Nhìn nhau những tưởng năm nào trường ta,
 Không gian dù có cách xa
 Hàng ngàn dặm nữa ngăn sao ta về
 Về đây Texas, Georgia,
 Canada lạnh giá, Washington xa vời
 Ta về tìm lại nụ cười
 Những câu chuyện tếu của ngày hàn vi,
 Ta về tìm lại những thì
 Những giây phút đẹp của đời sinh viên,
 Ta về trò chuyện triền miên,
 Cho vơi nỗi nhớ nửa đời cách xa,
 Tiếc rằng thiếu bạn quê nha,
 Đôi người đã mất chẳng còn nơi đây
 Bạn ơi xích lại gần nhau,
 Quên đi cách biệt bỏ bao ty hiềm
 Mai này tản lại bốn miền,
 Để gì có đước bạn hiền bên nhau

Quốc Đống, Thu 2003